

FEB
2016**Reyði Krossur brendi innbúgv**

Ein familja í Havn flutti alt innbúgv við hjá sær í eina bingju, tí húsini skuldu umvælast. Bingjan var goymd á havnalagnum í Havn, og haðani var hon av óvart flutt til Reyða Kross í Danmark, sum brendi alt innibúgv. Stjórin á Skipasmiðjuni sigur, at tað var kleyvarskapur, at bingja varð send til Havnar. Virðið á innbúgvinum varð uppgjørt til 800.000 krónum, men tað umfatar ikki kensluliga virðið á lutunum, sum summir vóru arvaðir.

Færri føroyingar drekka meira

38 prosent av føroyingum yvir 15 ár drekka ikki alkohol. Tað vísir kanning, sum Gallup hevur gjørt fyri Fólkaheilsuráðið. Samanborið við okkara grannalond eru tað lutfalsliga nógvir føroyingar, sum als ikki drekka. Hinvegin vísa tøluni, at tey, sum drekka, drekka meiri enn fólk í grannalondunum. Gerast við størsta varsemi. Og tí visti eg, at eg var tann rætti, sigur Vagn Foldbo.

Maður gongur í blæu

Socialurin prátar við mann í 30'unum, sum fær tryggileika av at ganga í blæu. - Allir mínir tankar um gerandisdagin hvørva, tá ið eg lati meg í blæu. Eg gloymi ógoldnar rokningar og órudd fyri eina stund, greiðir maðurin frá.

Tora ikki at finnast at

Fyritøkur í Føroyum kenna stundum eftirlit hjá almennum stovnum sum órimiligt.

- Tað er eyðsæð, at vinnan kennir eitt órættvísi, men torir ikki at tala at almennum stovnum. Einamest tí, at tað er dømi um, at tað fær avleiðingar fyri tann, sum sigur sína hugsan, sigur Marita Rasmussen, stjóri í Vinnuhúsinum.

Rópa heldur enn kjakast

Sirið Stenberg, landsstýriskvinna, heldur, at kjakið í Føroyum eigur at verða lyft á hægri stig.

- Tá ið viðkvæmir og álvarsamir spurningar eru frammi í Føroyum, er kjakið ofta ósømiligt og óvirðiligt. Ofta endar tað við, at vit bara ganga og rópa í høvdið á hvørjum øðrum, sigur Sirið Stenberg.

Februar:**Hugsaði um ófødð barnið**

- Eg bleiv við at hugsa, hvat hevði hent, um eg ongan hjálm hevði á. So hevði eg ikki ligið har vakin. So hevði eg ligið onkra heilt aðrastaðni, sigur Jón Krosslá Poulsen, sum var fyri ógvusligum arbeiðsóhappi í Runavík

Fríggjadagur 12. februar 2016. Ein púra vanligur dagur byrjar, eins og hann altíð ger. Jón Krosslá Poulsen, fótbóltsspælari hjá Víkingi og rørliggjari fyri Mariu Poulsen, fer av húsum um 07 tíðina, og setir kós móti Runavíkini. Tað er har, hann og áleið 10 aðrir frá fyritøkuni starvast. Teir hava fingið til uppgávu at leggja rør og ventilatióin í bygningin hjá Bakkafrost.

Veðrið er av tí allar fagrasta hendan dagin. Eitt lítið lot, einki meira enn tað. Dagurin byrjar eins og altíð við, at mennirnir á arbeiðsplássinum seta seg at reypa eina løtu í kaffirúminum, áðrenn farið verður til verka klokkan áleið 9. Og bert skamma stund aftaná broytist dagurin fullkomiliga.

Jón og ein annar frá Mariu Poulsen verða spurdir, um teir kunnu hjálpa starvsfólkum á Bakkafrost við at draga eina sokallaða talju til sín. Taljan, sum

vigar áleið 25 kilo, verður bundin fast við einum stroppi, og skal dragast áleið fimm metrar. Jón og hin frá Mariu Poulsen seta fótur í spenn og leggja fyrri at draga til sín. Men stroppurin slitnar og taljan kemur í fullari ferð móti Jón.

- Eg sá hetta koma flúgvandi í móti mær, og so minnst eg ikki meira fyrr enn eg vaknaði í sjúkrabilinum, sigur Jón Krosslá Poulsen. Men Jón hevur fingið at vita frá starvsfeløgnum, hvat hendi tað løtuna millum óhappið og til Jón raknar við í sjúkrabilinum.

- Teir siga mær, at eg reisti meg upp og royndi at ganga, meðan blóðið fleyt út høvðinum. Teir stuðlaðu mær síðani út í tún, og har setti eg meg at fáa luft. Og so svímaði eg aftur, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Skilti álvaran

Í sjúkrabilinum vaknar Jón aftur eina løtu. Hann hyggur upp, og sær

ein portør, sum hann kennir. Hann merkir, at hiti floymir frá oyranum oman á andlitið og bringuna. Hann spyr portørin, hvat gongur fyri seg, og lyftir hondina upp ímóti høggra oyra. Portørurin biður Jón halda hendurnar burturi frá oyranum, tí tað er helst eitt sindur viðtikið.

- Tá hugsaði eg, at tað mátti ikki vera so álvarsamt, tí hann tóktist mær so róligur. Tað var ivaleyst fyri at geva mær tryggileika, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Komin á Landssjúkrahúsið hittir Jón damuna Petru og mammu-beiggjan Jógvan Páll og tey bæði greiða honum frá, at Kári, pápi hansara, er ávegis til Havnar við tyrluni.

- Er tað so álvarsamt, hugsaði eg. Eg skilti ikki fyrr enn tá, hvussu álvarsom støðan var, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Og tá fóru tankarnir í gongd. Jón var í hjálmi, tá ið óhappið hendi, og hóast hjálmurin als ikki sýnir tekin

um nakran stóran stoyt, so er Jón kortini sannførdur um, at hjálmurin eigur lívið í honum.

- Eg bleiv við at hugsa, hvat hevði hent, um eg ongan hjálm hevði á. So hevði eg ikki ligið har vakin. So hevði eg ligið onkra heilt aðrastaðni, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Skallabrot

Taljan, sum fleyg í heysin á Jón Krosslá Poulsen hendan dagin, má sigast at hava troffið væl. Eingin ivi er um, at vóru umstøðurnar øðrvísi, so kundi taljan gjørt enda á fótbóltsspælaranum úr Vági.

Komin á Landssjúkrahúsið verður Jón fyrst av øllum koyrdur á intensivu deild og sendur í skannaran fyri at kannað, um nakkin ella annað í beinagrindini hevur tikið skaða. Hann verður sendur fleiri ferðir í skannaran hendan dagin, tí ein slíkur brestur kann gera álvarsama skaða á

- Hetta er nakað heilt annað enn at vera tingfólk. Her skulu avgerðir takast hvønn einasta dag

Eyðgunn Samuelsen
nýtt landsstýrisfólk

- Tað hevur verið sárt at sæð, at tey samkyndu hava verið forfylgd og niðrað. Ímynda tær at verða hongdur út, tí onkur heldur, at tú ert ónormalur. Tað er ov nógvið fyri meg.

Jógvan Fríðriksson
Biskupur